

לה; עששות־השמל מצופות צפוי מיוחד לשם פולריזציה, כדי להחליש מן האור המספֶנֶר בחוץ המנקים מסיפוס „שרמן“; „לבנים“ של מזון כבוש — עשרים תריסר של ביצים בתוך לוח בגודל תיבת סיגריות, רסק תפוחי־אדמה למאה איש בנוש שאינו עולה בגדלו על מכונת־כתיבה מימלמח. היו לחיילים מימיות בלתי־שבירות עשויות חומר פלסטי. סירות ההצלה צוידו בספרי חג”ך עמופים בעמפות ויגיל (חומר פלסטי העומד בפני דמיכות, שמשתמשים בו גם לגרתיקי־אקדוחים); אילו גפלו למים היו נשארים שמים על פני המים בעמפות הללו. יש שקים מיוחדים למילוי כנים, ובשקים — גלילי־זכוכית עם גז מתיל־ברומידי, העושים את מלאכת־ההשמדה, בבגדים שהושמו לחוץ השק, ב־30 שניה בלבד. שקים אלה יש להם היסמוריה שלהם — ספור־עלילה על מתקד ממושך, שלא חסכו בו מאמצים. נקודת־הרתיחה של ה„מתיל־ברומיד“

» צידת־פולשים « יומית לחייל בריטי

המזון הנכלל במנות אלו אינו רק משיביע ומקור־סרץ אלא גם מעורר תיאבון ונות להכנה. תיבת־האריות קטנה למדי וניתן להכניסה לכיס הקגין.

המנה הבריטית:

- (1) תיבה; (2) שוקולדה; (3) תמצית בשר; (4) בסקוים; (5) ממתקים; (6) גומי־לעם; (7) סוכר; (8) מלח; (9) דיסת שבולת־שועל; (10) תה; (11) בסקוים; (12) בשר; (13) בסקוים; (14) תה; (15) ממתקים.

המנה האמריקאית:

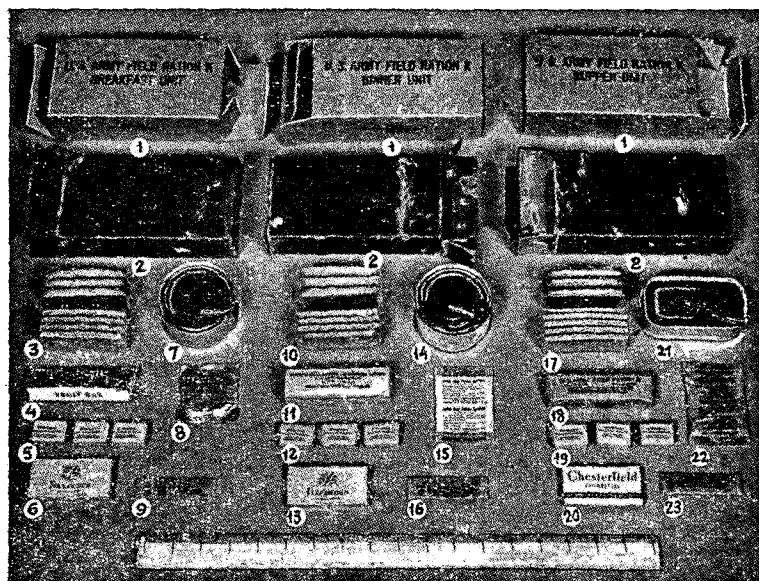
- (1) תיבה; (2) נרחיק (מצופה שעה); (3) 2 חב' בסקוים; (4) לֶגֶנֶת פֶּרוֹת כבושים; (5) סוכר; (6) סיגריות; (7) בשר־חזיר וחלמונים (1/3 ליטרה); (8) מתבזן קפה;

היא 40 מעלות פרנטיים והוא ממוצץ כל מיכל רניל. „קורפוס־האפסנאים“ הצליח להמציא גליל־זכוכית קטן ונוקשה והוא הניע את רוב יצרני־הגלילים הגדולים שבארצות־הברית לעסוק בייצורם. שבעים וחמשה אחוז מבית קיבולו של הגליל לא נועדו אלא כדי לאפשר את התפשטות הגז, ואת מרבית פעולת־הייצור היה הכרח לבצע בחוץ קר־תיבש.

עבור כוחות הפלישה בדרום האוקיינוס השקט הכינו חוקריו של „קורפוס האפסנאים“ חמאה לא־גמסה; כפפות בפני יתושים; סכיני־ציידים המתקפלים בצורת פטיש; גלימות העטוּדות בפני מים (עשויות נילון מעובד בשרף); שרוכי־נעלים העומדים בפני רקבון, אף הם עשויות נילון; ערסלים לג'ונגל, אף הם מחומטים בפני רטיבות ועופש־צמחים, עם חתית מוספת מלמטה, מני בפני חרקים וקור.

« צידת-פולשים » יומית לחייל אמריקאי

קופסות־השימורים אפשר להממן, באש ללא־להבה (לשימוש בלילה!), הגדלקת בשליפת קפיץ. הטור השמאלי — ארוחת־בוקר; האמצעי — ארוחת־צהרים; הימני — ארוחת־ערב.

9) גומי־לעם; 10) בסקוים; 12) סוכר; 13) סיגריות; 14) גבינה בשומן־חזיר (3/1 ליטרה); 15) אבקת מיץ־לימון; 16) גומי־לעם; 17) 2 חב' בסקוים; 18) שוקולדה, סוכר, אבקת־חלב (1/6 ליטרה); 19) סוכר; 20) סיגריות; 21) בשר־חזיר עם גזר ורסק חמוצים (1/4 ליטרה); 22) אבקת מרק־בשר (קר או חם); 23) גומי־לעם. הסרגל בתחתית התמונה ארכו 18 אינץ'.

חילת-היבשה באזורים הארקטיים מצוידים במגלשים מתקלים, עם צירים בלתי מחלידים. עבור פייסים יש לבוש-עליון חם הנפתח ע"י רוכמן לאורך כל הגוף, כדי שהפייס יוכל לצאת ממנו במהרה. שָׁתוֹן מיוחד שומר על השפחים שלא יחבקו בקור. "מנת-הירים", המחזיקה מעמד במשך יום שלם במים וחודש שלם — בממפרטורה של 60 מעלות מתחת לאפס, מנה שיש בה כדי שלוש ארוחות לארבעה אנשים (מרק, בשר, דיסה, ירקות, פירות, לפחן וקפה), ומשקלה בכך הכל שתיים-עשרה ליטראות.

אף אחד מכל אותם צרכי הפלישה לא נמצא במקרה, ואף אחד מהם לא נתפח תוך כדי "סוף-שבוע" אחד. כולם תוצאות פירחתם של מאות חכנאים המכינים את הפלישה — בתריסרים של מעבודת-לגמיון ומבחן, ואיש לא יוכל לדעת כמה חדשים וימים טרחו בכל אלה.

ג

מרגע שהאספקה-לפלישה יצאה לדרך, עוברת האחריות העיקרית אל אנשי "קורפוס התובלה הצבאי". בעבודתם חלוי גורלו של לוח-הזמנים לפלישה. צריך שיהיו להם אניות בנמלים, שמכוניות ורכבות-משא הנענה לשם מעונות והצאנה ירקות, והכל לפי תלוּקת-זמנים קצובה מראש, בדיקנות של מכונה. תכנית-פלישה אשר התובלה שלה נשחבשה, כבמלחמה הקודמת, וקוקה לרחמי-שמים. נמל ניו-יורק נסחם אז עד כדי כך שקרונות-משען עמדו בנתיבות, בשררה רצופה, עד הריקבורג שבקנמליבניה*. היו קרונות שעמדו מעונים, על הפסים, במשך תשעה חודשים; האניות המפלגות צרפתה נאלצו לקחת את החמרים ככל שהגיעו.

כיום שונה המצב. ע"י תכנון וארגון-הנהלה מוקפדים, הצליחו אנשי "קורפוס-התובלה" לפתח שיטה המסוגלת לפל בתביעותיה של כל פלישה שהיא. אף נמל-המענה אחד לא נסחם. "כשביל הפלישה לסיציליה — העיר אחד הקצינים, — לא היינו צריכים לספל אלא בורם-תנועה רגיל, ללא הסעות-הירום מיוחדות". ואם תייבים למי שהוא שבח מיוחד על הרשג כזה, הרי הוא מגיע למחלקה המיוחדת הנקראת "המחלקה להחזקה ארעית של מטענים ולשינויי-כיוונים" שיש לה רשת של נקודות החסנה בצומח-תנועה מתושבים, כל אחת מהן במרחק נסיעה לא רב מאחד מנמלי-המענה.

מחסנים אלה מצוידים בכל הסידורים הדרושים לשם קבלת מטענים, ומשלוחם, בכל המהירות. יש להם, למשל, קרונות-משפח מיוחדות, המעבירות מטעני-קרן שלמים למחסנים, כיחידות שלמות, ואותן קרונות אפשר בכל רגע להכניסן שוב לחוף קרונ-משא, ללא אריוות והרכבות נוספות. נחמד לעצמנו, כי אניות מסוימות נקבעו לקחת מטען-פלישה בקמפון-רודו**; תנועת רכבות מתחילה כבר לזרום בכיוון לנמל. והנה, קרה מה שקרה, והאניות המקוות אָהרו מפני הסערה. יש לעכב את הרכבות העומדות להגיע לנמל, שלא יסחם הנמל ללא מוצא. קציני "קורפוס התובלה" ב"בגין המחומש"***, בווישנינגטון, מפשילים את שרוליהם.

* מרחק כ-300 קילומטר במס"ב. — המער.

** נמל בדרום-וירג'יניה; "Roads" — נמל שתוח באנגליה. — המער.

*** "Pentagon Building" — אחד מבתי-המשרדים הענקיים בהם שוכנים מוסרות-הצבא של

„הוראות־הטיה“ גשלתוח לרכבות. כל קרוֹן־משא, על פני כל היבשה האמריקאית, המכוון להמפמן־רודו עלול להיות מכוון לאחד מ„מחסני־התזקה ושינויי־הכיוון“.

שינויי־כיוון אלה עלולים להפוט לפעמים עד כדי 300 קרונות לחוך „מחסני ההזקה“ בלי חשש של תקלה כלשהי. לפעמים הם יכולים לפזר מאות קרונות על פני כל ארצות הברית. הדוגמה המפורסמת ביותר הייתה אולי פעולת משלוח המנקים שעצרו את רומל. מתוך שש אניות בשיירה שהייתה בדרך למצרים אבדה אניה אחת. הייתה זו מכה קשה מאד, ואנייה אחרת נקראה לקחת ממען שני של מנקים. המנקים היו פזורים ב־290 קרונות־משא על פני הארץ כולה — נמצא מקומו של כל אחד מהם, וניתנה להם הוראת נסיעה חשפית דחופה ישר לנמל ההמענה. האנייה המחליפה, שהייתה מהירה מאד, הגיעה מצרימה יחד עם השיירת כולה, והמנקים נשלחו דחופים למדבר. „בהם הייתה הערובה למפלתו של רומל“ — אמר הנגלל מונטגומרי, — „אילו הניעו באיחור של שעתים יחכן כי היה מאוחר, מדי“.

* *

אף ההכנות להפעלת מסילות־הברזל בארץ אליה עומדים לפלוש דורשות מידה רבה של תיכון יסודי, מרחיק ראות. במשך חודשים לפני הפלגת צבאותינו עסקו אנשי מסילות הברזל של הצבא בשיפוט טיפוסים של קטרים מיוחדים עבור צפון אפריקה וסיציליה (כהכינם), באותו זמן, שרמטני מודלים חדשים עבור ברזיליה, ימאיקה, פורפוריקו ורוסיה). קטר אחד נבנה במיוחד עבור דֶקֶר*, לשם הובלת כוּמַנִים. מוטמית־הרכבות שבתחילת־המהנדסים הישבו ובנו קרונות מיוחדים בשביל הקו קובלנקה—תוניסיה, אשר בו משתנה חליפות רוחב הנתבי, נבנה „קרוֹן־מכיל“ מיוחד, מין קָנְגוּדו הנושא את ילדו — על מנת לשאת קטר, בעל רוחב־ציר שונה, עד לנבולה של מרוקו, מטנו מתחילה בברח־המסילה, המתאימה לאותו קטר. כן נבנה „אוטר־דילר“**, שהיה מדי פעם מחליף את גלגלי הרכבה בעלי־השפה, בגלגלים־צמיגים. ממולאים אייר, וגוסע על פני המדבר.

במשך חדשים התלבטו המהנדסים בכעית משלוח קרונות־משא וקטרים באניות במספר רב. הראשונים נשלחו לכסף באניות, כשהם מפורקים. הקטרים נשלחו בחחילה על פני הסיפון, ורק ארבעה בכל אניה. אח"כ נמצאה דרך לשלחם על גבי אניות־הנפט, אגב שימוש במבנה עליון מיוחד, מעין סיפון נוסף, שאפשר להרכיבו ולפרקו לפי הצורך. באניות־משא רגילות נאבקו המומחים בסיבוכים שנגרמו ע"י הצורך להגדיל את פתחי־המעגיה שבסיפונים. לכסף יכלה אניה לקחת, מתחת לסיפון התחתון שלה, עד כדי שלושים קטרים ולהסיעם לאפריקה. נצטרכו להומין פטי ברזל מיוחדים, שנשלחו עם אניות הפלישה, וכן מאות חלקות־גשרים המורכבים מפסים של פלדה, מחוברים יחד בבריתים. במשך שבועות לפני המועד אומנו בליוני־הרכבות בשימוש בקטרים הנהוגים במקומות שמעבר לאוקיינוס.

קציני שירות־הידיעות בילו חדשים באוסף ידיעות. היה צורך לעבור חרפ"ש אלפים פרטי־פרטים אודות הנתיות וארגון מסילות הברזל בארץ־הפלישה העתידה. היה צורך בידיעת כושר־העמסה של גשרים, וזויותיהם של כל השיפועים, מצב הנתיות, מספר הקרונות המקסימיים שבעין, רוחב הנתבי; ואפילו סוגי הדלק אשר ניתן להשיגם ולהשתמש בהם בשעת

* שבמערב־אפריקה הצרפתית. — המער.

** „Auto-Railer“ — „מכונית־מסים“ — המער.

הדתק — למשל שַׁעַם, אשר בו אמנם השתמשו פעם אחת. לנבי כל מנהרה בסיציליה, לפני שפלו כוחותינו לחוכה, היה ידוע עד כדי איגן, גובה בלי-הרכב שיוכלו לעבור דרכה בשלום.

ככל שאותו אומק-פרטים הלך וגמשך, בו בזמן עסקו המוסדות המהאימים של חילות-השירותים בהכנות לריכוז האניות ולמענתן. כל דבר היה צריך להגיע לנמל הנכון בזמן הנכון ולהימנע בדרך הנכונה. בשביל העלויות הראשונות בצפון-אפריקה הופענו האניות „מעניגה-סער“, כך שהדברים הראשונים לצורך נפרקו ראשונה, כבר עם חיל-הרגלים התוקף, ומנקים וחותמים הוסעו במקרים רבים על גבי הסיפון. אך ההסענות עבור מיציליה ועבור העלויות הראשונות בדרום-מערב האוקינוס השקט, לא היו „המענות-סער“; היו אלה, או „מעניגה-ידוח“ לבלומר, כשאנשי היחידה מועברים, על כל ציודם, באניה אחת) או „המענת-שיירה“ (כשהציוד מחולק על פני השיירה כולה, ללא התחשבות מיוחדת ביחידות) או „המענה מסחרית“ (המאפשרת מלוי כל חלל וסדק, ללא שיקולים כל שהם של שימוש צבאי מירי)*.

„תמיד מעיקים על עבודת-ההובלה“ — העיר לי קצין-תובלה אחד — „צורת מעניגת ונאופיו של מטען-הפלישה. למשל, כה רבות בו מכוניות-המשא, אשר כה קשה לסדרן כהלכה באניה, והרי זה מר ממות ממש לשלוח אניה מעונה-למחצה. בשעת הפלישה למיציליה פענו מכוניות-משא אל תחתית האניה, בנינו מעליהן ספון ארעי, ועליו ערכנו עוד שכבת מכוניות אחת.“ לכל העבודות האלה, שבטרם-הפלישה, יש עוד להוסיף את טקרי-החירום הבלתי-צפויים, ההופכים את כל הקערה על פיה. תארו לעצמכם כי באמצע מהלך-הענינים המתואר לעיל נדרשת שיירה מיוחדת, ומיד! ואז נתבעת חילות-השירותים לשפל לא אתה בסידוריה הלוגיסטיים בשיא המהירות. הרי לכם, בתור דוגמה מציאותית, המצית מברק שגשלה-סאת הנגדל סומרוול, ששהה אותה שעה אצל הנגדל איזנהאור באלג'יר, אל נגדל שסאייר-בושינגטון:

„שגרו בשיירה מיוחדת את הצרכים הבאים — משלוח זה דתוף כמיוחד ועלול הוא להגדיל במידה רבה ביותר את סיכויי הנצחון במערכה המרה הצפויה. אין להרשות מכשול כלי-שהוא על דרך המשלוח כמצויה. הודיע למנהלת תובלת-הים המלחמתית על דחיפות הענין והשיג את שיתוף פעולתה באיתור האניות בהקדם האפשרי... הודיע לצי כי אדמירל קינג הסכים לספק את אניות-ההלווי להפלגה זו. מטען למילוי התלל שיותר ייבחר לפי הסידורים הקיימים לגבי עדיפות-המטענים. — — — נוסף על סדרי-הבכורה הקיימים יש חשיבות מיוחדת לדברים המפורטים מטה ויש להעדיפם, באופן יוצא מהכלל, על פני כל דבר אשר הומלץ עליו עד כה.“

רשימת הדברים כללה בין השאר ציוד כבד, כגון קרונות-מטען, קשרים, ציוד לארמילריה כבדה ול „קורפוס המאותתים“, מכוניות-משא לשירותי-מחסנים, טרקטורים כבדים, מְרֻרִיּוֹת ואלפי מכוניות-משא אחרות.

* מובן מאליו ננקיטת צורה זאת או אחרת מצורות הטעינה הנ"ל נבעה, בראש וראשונה, ממירת ה-ב-ס-ח-ן בכך, כי העליה בחוף לא תופרע ע"י עדיפותו של האויב בים או באוויר, וכנגדל המאמץ הנדרש כדי להתגבר על ההתנגדות המשוערת שבהן. זכור הקושי בו נתקלו העלויות הבריטיות בחומי צורבניה ב-1040. בשל טעינה בלתי-חכליתית של תותחים א.ר.מ. למשל. — המער.

חוך עשרים וארבע שעות, כשמפקדת הילוח־השירותים שבצבא ארה"ב כבר עברה
 „במלוא הקיטור“ על התפקיד החדש, שודרה התשובה הבאה לאפריקה:
 „בנידון הודעתכם החשובה... הסידורים בקשר לשיריה המיוחדת מתקרמים. הצי יתן
 ליווי. המנהלה ולובלתי־הים־המלחמתית קבעה את האניות. מצפים שיימצא כל הציוד הנדרש
 או תחליפים מתאימים עבור דברים ספורים... הזמן קצר והמלאכה מרובה, אך אנו מקוים
 לסיים למועד ולא נאכזב אתכם. על כל פנים אם רוצים אחם שנשלח לכם את „הבנין
 המתומש“*, הואילו לתת לנו שהות לכך. — א. שמיירר.

ד

והנה, לבסוף, ביום מסוים, על הצבאות לנוע. המפעל הוכן משך שבועות למפרע, ומנהל
 מחלקת פיקוח־התנועה של הצבא, במשרדו שב„בנין המתומש“, מוכן לכך. הוא המיעץ, והוא
 הנותן הוראות ל„התאחדות מסילות־הברזל האמריקאיות“, אשר משרדה, המיוחד לעניני הצבא,
 נמצא באותו הפרוזדור, ושם, סוללות צפופות של טכונות־כתיבה־למרחוק מתחילות לתקתק
 פקודות הקובעות לכל רכבת את דרכה ואת מועד בואה. אין הרכבות צריכות לאתר ואף לא
 להקדים. בוטן שהן אצות מכל מדינה שבארצות־הברית, עוקב מנהל־המחלקה אחריהן בהקפדה.
 כל בוקר, בשעה שבע, הוא מורש על שולחנו „הודעה יומית על מצב הקרונות“, לפיה יראה את
 מקום הימצאה של כל רכבת־צבא על כל מסילה שבארץ. כולן, ומספרן למאות, מתכנסות אל
 גמליה־הפלגה ליום הקבוע.

קבלת החיילות המגיעים לגמלים והטיפול בהם תוכנו זה מכבר על־ידי מפקדת הילוח־
 השירותים. מכניסים אותם לקמרקטינים. מפקחים בודקים יחד אחם את ציודם, גותנים ציוד
 הדרש במקום הדרוש, וכן מצרבי פלישה מיוחדים. רופאי הקורפוס הרפואי בודקים אותם בריקה
 נוספית סופית. לבסוף, הם צועדים אל האניות המחכות ויורדים לתוכן. בעלות כל חייל על
 הסיפון בא הפרט האחרון, המבחר את כל הבנין של הסידורים הלוגוסטיים: ניתן לו כרטיס
 ועליו שמו, וכן הוראה בזו הלשון:

„עליך ללכת לסיפון מספר 4, תא 3, דרגש מס' 1“.

משקלאה האניה, ואחרון החיילים כבר נמצא בתוכה, היא ניתקת מן החוף, נוטה לתוך
 הזרם ועוברת למקומה הקבוע ליד אניות אחרות, כל אחת ליד מעגנה המסומן מראש, וכולן
 מחכות למשמ"ה הליווי.

* *

שלמו ההכנות לפלישה. אם טעה מישהו ושיבש דבר או שנשכח משהו מתוך מאות
 אלפי פרטי־הציוד הרי עכשיו — אין להשיב.

כל הפרטים הללו, כל התסבוכת הזאת, חישובי־הזמנים־והתור המורכבים, השומת הלב ללא
 גבול למיליוני פרטים ועירים — הם הם הלוגיסטיקה של הפלישה. מהם — ראשית הבנה לרעתם
 של אנשי־צבא החושבים, שנפוליון, במסעו למוסקבה, הוסיף טעות על משנה, ויוליוס קיסר
 בפרשת כיבוש גליה, היה אמן במקצועו. הם גם מרטיוס במידה מה לכולנו, לאסטרטגים
 בכורסאות, מדוע הכנתה ועריכתה של פלישה, כגון זו אשר צריכה להקים את „החזית השנייה“
 באירופה, אין לבצעה על דרך „הזמנה דחופה“.

* ראה לעיל, הערה 3, עמ' 60. — המער.